

ville vi ikke bevilge Lønningstillæg, som komme selv dette Ministerium til Gode, og vort Votum imod det midlertidige Tillæg til Ministrenes Løn skal opfattes som et politisk Mistillidsvotum." Det kunde jeg ogsaa til Nød begribe, om end ikke billige. Men hvorledes det paa nogen Maade skal kunne retfærdiggjøres, at man i Kraft af en almindelig politisk Mistillid til Ministeriet negter at yde en Understøttelse til Landets Embeds- og Bestillingsmænd, naar man dog helt eller tilbøielig er fjender dette Tillægs Nødvendighed og Berettigelse, er jeg ude af Stand til at fatte. Det erede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds, som har ført Ordet for Flertallet i denne Sag, har gjentagne Gange erklæret, at det, som dette Lovforslag gaar ud paa, kunde have været naaet ved en Revision af de bestaaende Lønningslove. Hvis Revisionsbestemmelsen ikke havde været 10 Aar, men f. Ex. 5 Aar, kunde Embedsmændene til næste Aar have gjort sig grundet Haab om at faae deres Lønningsvilkaar tagne under Overveielse og ad regulær Vej faae ydet Understøttelse. Der er herpaa allerede blevet svaret, at dette Lovforslag er væsentlig forskjellig fra en Revision derved, at det paa ingen Maade beskæftiger sig med Embedsmændenes Antal, heller ikke med Følgerækken imellem dem, men kun berører en enkelt Side af Sagen, nemlig Lønningens Størrelse, og det vel at mærke kun for et Aar, og ingen Revision af Lønningslovene vilde, om den end var kommen i Aar eller til næste Aar, have kunnet gaa ud paa, at der her et enkelt Aar bevilgedes et saadant Tillæg. Det er ogsaa blevet aldeles tydeligt efter de Udtalelser, der faldt navnlig fra det erede Medlem for Nathus Amts 1ste Valgkreds (Wintner), som ikke nu er tilstede, at han betragter Opgaven for enhver Revision som værende den, at ned sætte de Lønninger, som han vedblivende finder at være altfor høje, og han bebrejdede Regjeringen, at den havde faaet Revisionsfristen forlænget fra 5 til 10 Aar, idet han sagde, at Regjeringen var saa himmelglad over sidste Gang at have faaet Lønningerne fastsat saa rigelig, at det blev i dens Interesse at udsætte Revisionsfristen saa længe som mulig. Der ligger i disse Ord en aldeles tydelig Tilfængelighed af den Opfattelse, at naar en Revision skal foregaa, saa vil den ske i nedadgaende og ikke stigende Retning. Svad der er fremkommet fra det erede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen), og som synes mig at være det stærkeste Argument mod Dagsordenens Bedtagelse, er den Utring, som han knyttede til Raamindelsen om hans eget Lov-

forslag angaaende Forbedring i Lødbassistenternes Lønning, at hoor man erkjendte, at der var en virkelig Trang tilstede, der var man rede til at komme ind og hjælpe. Er dette sandt med Hensyn til Lødbassistenterne og med Hensyn til Stillingen saaledes, som den forelaa isjor, saa maa det akkurat være lige saa sandt i Aar og under den Stilling, der nu er given. Der er ingen Grund til ved den ene Leilighed at anerkjende Trangen og afhjælpe den igjennem et Lovforslag og derimod næste Aar slet ikke at udtale sig om Trangen, men blot og bart afvise Sagen. Det, man med Jøie kan forlange af de Herrer, der ville dræbe dette Lovforslag, er, at de forinden ytre sig, om de erkjende, at denne Trang er tilstede, eller ikke. Erkjende de ikke, at den er tilstede, saa have de jo Frihed og Ret til at forfaste Loven, men erkjende de, at den er tilstede, saa handle de i Inkonsekvens med sig selv og deres tidligere Optræden, hvis de nu negte at underkaste dette Lovforslag Behandling. Under Foregivende af at gjøre en politisk Demonstration imod Regjeringen, foretage de derved et Skridt, som haardt og søleligt vil ramme et stort Antal Medlemmer, der, hvad enten deres politiske Sympathier gaar i den ene eller anden Retning, have det samme Krav til Staten, som enhver anden Arbejder har havt og har kunnet sætte igjennem i de sidste Aar lige over for den, der fysselsætter ham. Jeg tror derfor, at dersom denne Dagsorden skulde blive vedtaget, hvad jeg er forberedt paa, men hvad jeg dog til det Længste vil haabe ikke sker, saa vil det kun være et nyt Træk mere, som viser, hvor lidet det nuværende Flertal, som gjør Krav paa parlamentarisk at styre Landet, virkelig har den Gøse og den Selvbeholdelse, der hører til for at føre en Regjering.

Berg: Jeg er i det samme Tilfælde, som det erede Medlem, der nu satte sig, at ogsaa jeg hellere vilde have talt i Slutningen af forrige Møde end i Begyndelsen af dette; der var navnlig en Del Betragtninger, som bleve fremsatte af den høitærede Finanzminister, jeg da kunde have ønsket nærmere at omtale, og det er da ogsaa disse, jeg nu gjerne vilde gjøre til Gjenstand for et Par Bemærkninger. Giv mig mine Lovforslag, sagde den høitærede Minister, saa faar man mig snarere til at gaa. Jeg opfatter dette som en behagelig Spøg, og saaledes er der vist nok flere, der have opfattet disse Ord, thi nogen konstitutionel Tanke ligger der naturligvis ikke i denne Udtalelse. Stillingen er, saa forekommer det mig, ved det Forslag, der er indbragt af det erede